

Dialogues: Conference Proceedings. International Scientific Conference, 20-23 October 2021, Khmelnytskyi (Ukraine). – Khmelnytskyi National University, 2021. С. 204.

3. Пивовар С., Герасимчук О. Огляд обладнання для отримання високоякісної деревної хвої. Тези І студентської науково-технічної конференції «Сучасні технології у агровиробництві та природокористуванні». Луцьк: Факультет аграрних технологій та екології, Луцький НТУ. 2021. С. 97-101.
4. Волинське ОУЛМГ. Екстракт хвойний натуральний: виробництво унікального продукту стимулює до більш раціонального використання деревини. <https://lisvolyn.gov.ua/?p=48314>

УДК 677.026.524: 687.1:677.07

СУЧАСНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТАМБУРНОГО ШВА, ВИКОНАНОГО ГАЧКОМ, ДЛЯ ОЗДОБЛЕННЯ ОДЯГУ ТА ТЕКСТИЛЮ

Кажукало Я., Лозовенко С.

Київський національний університет технологій та дизайну

Тамбурний шов – один з найдавніших видів вишивки, що використовується для оздоблення одягу та текстилю. Історія розвитку та використання тамбурного шва налічує багато століть. Його зразки можна знайти на старовинних виробках Древньої Греції. Із часом, техніка тамбурного шва стала популярною у різних країнах та культурах, де вона набула свою унікальну стилістику та технологію виконання. У вишивці цей вид шва виконували вручну за допомогою голки. Використовували для створення складних геометричних та квіткових мотивів, прикрашали ним рушники, покривала, килими, скатертини та інших предмети домашнього вжитку [1].

Назва "тамбурний шов" походить від слова "тамбур", що означає "барабан", оскільки для виконання цієї техніки вишивальниці використовували п'яльця, тканина у яких натягувалась як на барабані.

На тканині простий тамбурний шов має вигляд косички, яка складається з однакових ланок (рис.1).

Рис. 1 – Тамбурний шов [2]

Протягом століть, залежно від часу та регіону, тамбурний шов, отримував свої особливості та стилі. У середньовічній Європі ця техніка використовувалася для створення декоративних орнаментів на одязі та покривалах. В Індії тамбурним швом виготовляли різноманітні предмети, такі

як килими, кишені та сумки. У Китаї ця техніка була поширена серед верхівки суспільства та використовувалася для створення розкішних елементів одягу [3].

Сьогодні, завдяки розвитку технологій, сучасна вишивка тамбурним швом може виконуватися як ручним, так і машинним способом і застосовуватись для створення дизайну одягу, взуття та аксесуарів.

З поширенням мистецтва в'язання гачком, техніка тамбурного шва знайшла нове застосування для виготовлення оригінальних та складних в'язаних виробів. За допомогою цієї техніки створюють витончені та складні орнаменти як на одязі, так і на текстильних виробах, вив'язаних спицями або гачком. Застосування гачка, на відміну від голки, дозволяє створювати більш густу та рельєфну текстуру, що робить виріб більш вишуканим та оригінальним. Використання гачка для в'язання тамбурного шва забезпечує отримання більш точних та рівномірних стібків на товстих полотнах, що зробило цю техніку ще більш популярною серед любителів рукоділля [1].

Для початку процесу оздоблення в'язаного виробу гачком, перш за все, необхідно підготувати ділянку, на якій буде виконуватися орнамент. Потім необхідно обрати бажаний малюнок та відмітити його на виробі стібками тимчасового призначення або спеціальним олівцем чи кравецькою крейдою. Наступним кроком є підготовка ниток, гачка та вибір кольорів для виконання орнаменту [4].

Для виконання тамбурного шва гачком необхідно вставити гачок під основу-петлю в'язаної основи, захопити нитку під матеріалом та протягнути нитку вгору. Наступну петлю виконують аналогічним чином, при цьому виконувати ряд петель необхідно відповідно до попередньо вибраного малюнка.

У сучасній інтерпретації тамбурного шва гачком використовують різноманітну пряжу (шовкову, бавовняну, лляну та ін.) різної товщини. В залежності від використаного матеріалу можна отримати оригінальну текстуру та стиль виробу. Крім того, тамбурний шов гачком може бути виконаний різними способами, що дозволяє утворювати прості та складні орнаменти, різноманітні квіти та рослинні мотиви. Візерунки, які отримують на в'язаному виробі, можна класифікувати наступним чином:

- класичний – створюється за допомогою рівномірного розміщення ліній, прямокутників або квадратів на матеріалі;
- хвилястий – характеризується отриманням паралельних вигнутих рядів;
- зіркоподібний – на поверхні матеріалу утворюються невеликі зірочки із тамбурних петель, що мають початок в одному місці;
- геометричний – характерний формуванням геометричних фігур, таких як трикутники, ромби, багатогранники та ін.;
- природничий – створюється за допомогою відтворення форм квітів, листочків, дерев та різноманітних природних явищ.

Товщину гачка для виконання тамбурного шва гачком можна обирати стандартним чином – за товщиною пряжі, або обрати гачок великого розміру і

тонку пряжу для створення більш креативного оздоблення. Виготовляти тамбурний шов також можна тонким гачком і тонкою ниткою, імітуючи вишивку. Гачок дозволяє більш ефективно та швидко виконувати тамбурний шов, оскільки він, на противагу до голки, може захопити більшу товщину ниток за один раз. Цей спосіб дає швидкий і легкий результат, значно спрощуючи виконання візерунків. Можливість отримання різноманітних варіантів дизайну виробів і простота виконання техніки – основні переваги використання гачка в порівнянні з іншими методами виконання тамбурного шва.

Важливо відзначити, що можливості тамбурного шва не обмежуються переліченими вище варіантами, тому експериментуючи, можна створювати свої унікальні візерунки, комбінуючи існуючі або розробляючи власні. Ці візерунки можуть бути виконані на будь-якому в'язаному виробі, наприклад, на светрі, сукні, шарфі чи шапці. Чудові приклади використання даної техніки представлені на модних показах дизайнерських будинків Oscar de la Renta та Ferragamo (див. рис. 2).

Рис. 2 – Приклади використання тамбурного шва, що виготовлений гачком, у роботах дизайнерів Oscar de la Renta [5] та Ferragamo [6]

Висновок. За останні роки тамбурний шов став дуже популярним серед технік в'язання і оздоблення текстилю. Один з головних принципів інтерпретації сучасного тамбурного шва полягає в тому, щоб створювати візерунки, які привертають увагу, використовуючи пряжу різного волокнистого складу та товщини. Тамбурний шов, виконаний гачком, є універсальним і може бути використаний для створення різноманітних візерунків та елементів декору. Великою перевагою техніки є легкість у виконанні, що дозволяє майстриням втілювати в життя будь-які творчі задуми. Завдяки новим інтерпретаціям сьогодні тамбурний шов набуває більшої актуальності і популярності серед способів декорування текстилю і заслуговує на більш ретельне вивчення.

1. What is Tambour Beading? URL: <https://handembroidery.com/what-is-tambour-beading/>

2. Chain Stitch. URL: <https://www.embroidery.rocksea.org/stitch/chain-stitch/chain-stitch/>
3. What Is a Tambour Hook? URL: <https://www.thesprucecrafts.com/tambour-hook-1177650>
4. Tutorial: Tambour Embroidery.
URL: <https://www.muellerundsohn.com/en/allgemein/tutorial-tambour-embroidery/>
5. LOOKBOOK: Oscar de la Renta Resort 2019 Collection.
URL: <https://www.designscene.net/2018/05/oscar-de-la-renta-resort-2019.html>
6. Ferragamo FALL 2020 READY-TO-WEAR. URL: <http://surl.li/fvnnk>

УДК677.075

ЗМІНА КОЛЬОРУ ЕЛАСТИЧНИХ ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ В ПРОЦЕСІ ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Мельник Л.М.¹, Кизимчук О.П.²

¹ *Київський національний університет технологій та дизайну*

² *Technische Universitat Dresden*

Вступ. Сучасний світ індустрії виготовлення текстильних виробів досить суперечливий. З одного боку на ринку поширено тренд «швидка мода», що характеризується швидкістю виготовлення, низькою вартістю, та призводить до великої кількості відходів, з іншого набирає обертів «стала мода», тобто розумне використання, використання натуральних фарбників, перероблення та екостиль. Але однозначно, нинішній споживач значно вимогливіший, і тому обираючи серед сучасного різноманіття товарів текстильної індустрії виріб, зважає і на період його використання, і на якість.

Якість текстильних виробів реабілітаційного призначення визначається, перш за все фізико-механічними показниками та характеристиками комфорту. Однак, з ростом якості життя споживач стає більш вимогливим до зовнішнього вигляду виробу, навіть якщо його застосовують здебільшого під одягом. Однією з характеристик зовнішнього вигляду виробу для користувача є здатність зберігати колір в процесі експлуатації. Текстильні вироби змінюють колір під дією світла, дощу, прання, прасування поту, тертя і хімічних речовин. Недостатня стійкість кольору призводить до виділення барвника та іонів важких металів зі структури текстилю, фарбуючи шкіру, викликаючи алергічні реакції та створюючи небезпеку для споживача та навколишнього середовища [1].

Вироби реабілітаційного призначення не є предметом широкого попиту, і як правило, споживач за потреби користується одним виробом та найчастіше вдягає безпосередньо на тіло або на білизну, під верхній одяг. Тобто для забезпечення умов гігієни виріб піддаватиметься частим пранням. Зважаючи на це, метою роботи є визначення стійкості кольору еластичних текстильних